

Projekt

z dnia 25 czerwca 2012 r.
Zatwierdzony przez

**UCHWAŁA NR XXIII/.../12
RADY MIEJSKIEJ W SOBÓTCE**

z dnia 6 lipca 2012 r.

w sprawie nadania tytułu „Honorowy Obywatel Sobótki”

Na podstawie *art.18 ust.2 pkt.14 ustawy z dnia 8 marca 1990r. o samorządzie gminnym (Dz.U. z 2001r. Nr 142, poz.1591 z późn. zm.) oraz uchwały Nr X/85/99 Rady Miejskiej w Sobótce z dnia 21 lipca 1999 r. w sprawie nadawania tytułu „Honorowy Obywatel Sobótki”*

**Rada Miejska w Sobótce
uchwała, co następuje:**

- § 1.** Nadaje się tytuł „**HONOROWY OBYWATEL SOBÓTKI**” Panu Karolowi Modzelewskiemu.
§ 2. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Rady
Miejskiej w Sobótce

Witold Nazimek

Uzasadnienie

Karol Modzelewski urodził się 23 listopada 1937 roku w Moskwie. Pasierb profesora Zygmunta Modzelewskiego, Ministra Spraw Zagranicznych, członka Komitetu Centralnego PZPR oraz członka Komitetu Centralnego Komunistycznej Partii Francji, członka Rady Państwa w PRL.

W 1954 roku zdał maturę w słynnym XIV LO w Warszawie im. Stanisława Staszica (wówczas Klemensa Gotwalda). Z murów tej szkoły wyszły szeregi znakomitości w świecie sztuki, nauki i polityki. Wystarczy wymienić takie nazwiska jak: Magda Umer, Krzysztof Kowalewski, Allan Starski – zdobywca Oscara za scenografię do filmu „Lista Schindlera w reżyserii Stevena Spielberga, Jan Lityński, Marek Borowski, Jan Lechoń, Ryszard Kapuściński, Janusza Weissa, Jacek Żermentowski, Jan Józef Lipski i wielu innych nie mniej znanych osobistości.

Po zdaniu matury 18 czerwca 1954 roku umarł mu ojczym. Karol Modzelewski rozpoczął studia na Wydziale Historycznym Uniwersytetu Warszawskiego. W 1957 roku w wieku 20 lat wstąpił do PZPR. Był uczniem Aleksandra Gieysztora, znanego większości Polaków z inicjatywy odbudowy Zamku Królewskiego w Warszawie. W 1959 roku skończył studia i został zatrudniony na Uniwersytecie Warszawskim jako asystent i doktorant. W 1962 roku założył na uczelni Polityczny Klub Dyskusyjny rozwiązany szybko decyzją Warszawskiego Komitetu PZPR. W 1964 roku, razem ze swoim przyjacielem Jackiem Kuroniem, napisał memoriał będący krytyczną analizą ustroju PRL. Z 14 na 15 listopada tegoż roku został zatrzymany wraz z grupą przyjaciół na 48 godzin. Tekst memoriału zatrzymała SB. W efekcie został zwolniony z pracy na Uniwersytecie Warszawskim i usunięty z PZPR i ZMS. W 1964 roku, razem z Jackiem Kuroniem napisał słynny „List otwarty do członków POP PZPR i ZMS przy Uniwersytecie Warszawskim. W efekcie został aresztowany 20 marca 1965 roku za ... kolportaż „Listu” (w sumie 16 sztuk). 19 lipca został skazany wyrokiem Sądu Wojewódzkiego dla miasta stołecznego Warszawy na 3,5 roku więzienia (Kuroń dostał 3 lata). 3 sierpnia 1967 roku został zwolniony warunkowo. Po wyjściu był jednym z liderów grupy tzw. „Komandosów”. W styczniu 1968 roku był inicjatorem akcji protestacyjnej po zdjęciu „Dziadów” Adama Mickiewicza w reżyserii Kazimierza Dejmka z repertuaru Teatru Narodowego. 8 marca został aresztowany, a 5 stycznia 1969 roku skazany wyrokiem Sądu Wojewódzkiego dla miasta stołecznego Warszawy na 3,5 roku więzienia. Zwolniono go we wrześniu 1971 roku. W 1972 roku został zatrudniony w Instytucie Historii PAN we Wrocławiu, gdzie pracował do 1983 roku. W tym też czasie przyjechał do Sobótki na prace wykopaliskowe w Starym Zamku i Strachowie. W 1974 roku w tutejszym Urzędzie zawarł związek małżeński i zamieszkał w Sobótce (później we Wrocławiu na ulicy nomen omen Więziennej). W 1976 roku napisał kolejny memoriał krytykujący politykę społeczną i gospodarczą ekipy Edwarda Gierka. Jego ostrzeżenia okazały się potem prorocze. Podczas strajków w sierpniu 1980 roku przebywał krótko w Stoczni Gdańskiej. Był współautorem pomysłu utworzenia jednej reprezentacji NSZZ „Solidarność”, oraz pomysłodawcą nazwy związku. W związku pełnił funkcję członka Krajowej Komisji Porozumiewawczej, rzecznika prasowego KPP, z której to funkcji zrezygnował po tzw. „kryzysie bydgoskim”. 13 grudnia 1981 roku został internowany w Ośrodku Odosobnienia w Strzebielinku i w Warszawie – Białolece. 23 grudnia 1982 roku został aresztowany pod zarzutem próby obalenia ustroju PRL. Osadzony w Areszcie Śledczym Warszawa – Mokotów jako oskarżony, a nie więzień. Zwolniony został z aresztu w lipcu 1984 roku na mocy amnestii, chociaż formalnie nie miał wyroku. W trakcie pozbawienia wolności został zwolniony z pracy i pozbawiony służbowego mieszkania. Wrócił do Sobótki, gdzie napisał: „Chłopi w monarchii wczesnopiastowskiej” wydane w 1987 roku. W tym też czasie angażował się w działalność dla dobra naszej lokalnej społeczności. To wtedy za cichym przyzwoleniem ks. Bełcha, zaangażowaniu ks. Śliwki pojawili się profesorowie Uniwersytetu Wrocławskiego ze swoimi wykładami. W kościele występowali znani aktorzy. Miały miejsce projekcje filmów o tematyce religijnej. Wokół gromadziła się młodzież, która angażowała się w pracę charytatywną, spotykała się z ciekawymi ludźmi, jeździła na pielgrzymki odwiedzając ciekawe miejsca (działo się to w czasach, kiedy zamordowano licealistę Grzegorza Przemyska i ks. Jerzego Popiełuszkę).

W 1987 roku rozpoczął pracę w PAN. W pierwszych wolnych wyborach został senatorem RP z wrocławskiej listy Komitetu Obywatelskiego „Solidarność”. Mimo, że wybory odbyły się w czerwcu to jeszcze do dnia 11 października Karol Modzelewski był rozpracowywany przez Inspektorat II WUSW we Wrocławiu w ramach SOR, kryptonim „Erazm”.

Ponownie zamieszkał we Wrocławiu. Po skończonej kadencji był współzałożycielem i członkiem Unii Pracy – do 1995 roku. W tym też roku skończył swoją działalność partyjną. W 1990 został profesorem. Od 1992 roku pracował w Instytucie Historycznym Uniwersytetu Wrocławskiego. Przeprowadził się do Warszawy, gdzie w latach 2002 – 2004 pracował jako Kierownik Zakładu Historii Średniowiecznej. W 2005 roku wrócił na krótko do polityki, biorąc udział w komitecie wyborczym Cimoszewicza w wyborach prezydenckich. W 2006

został Wiceprezesem PAN. W 1998 roku odznaczono go Orderem Orła Białego. W 2007 roku otrzymał Nagrodę Fundacji na rzecz Kultury Polskiej za „Barbarzyńską Europę”. Obecnie visiting professor w Paryskiej Ecole Pratique w College de France i na Uniwersytecie La Sapienza w Rzymie. Podróżuje i wykłada.

Karol Modzelewski będąc mieszkańcem Sobótki w niezwykle trudnych czasach dla historii Polski potrafił skupić wokół siebie ludzi młodych, oferując im dostęp do niezależnej kultury i wiedzy unikając przy tym konfliktu z ówczesnymi decydentami. Zajmując czas młodzieży nauką, rozwojem i pracą na rzecz innych, uchronił ją przed losem, jakiego sam wcześniej zaznał w swojej działalności opozycyjnej. Należy również podkreślić jego działalność naukową, jaką prowadził mieszkając w Sobótce, a więc: prace wykopaliskowe w Starym Zamku i Strachowie oraz pracę nad „Chłopami monarchii piastowskiej”. Przez pewien okres Sobótka stała się miejscem do którego przyjeżdżali znani ludzie, zagraniczni dziennikarze co niewątpliwie przyczyniło się do promocji naszej miejscowości w świecie. Poza tym życiorys i postawa Karola Modzelewskiego jest swoistego rodzaju skarbnicą, z której będą mogły czerpać przyszłe pokolenia młodych mieszkańców naszej Gminy. W związku z powyższym wnosimy o nadanie Honorowego Obywatelstwa Sobótki Karolowi Modzelewskiemu.